

Gustaf Buskas, född
1918 i Gammalsvenskby

GUSTAF BUSKAS

Jag föddes i Gammalsvenskby i mars månad 1918. Min far hette Johan Pettersson Buskas som föddes 1887. Han var bonde och gifte sig med Maria, född Hoas. De fick 10 barn varav 9 st överlevde barndomen. Min far ingick i den kommitté som bildas i slutet på 1920-talet för att planera utresan till Sverige. Jag minns att han fick göra flera resor till Charkov -dåvarande huvudstaden i Ukraina. Min fars resor till Charkov var inte helt utan risker.

Efter ankomsten till Sverige 1929 blev min far statare utanför Varberg i Halland. Hela familjen flyttade dit. Min äldsta syster Emma fick arbeta mycket på gården under denna tid. 1931 fick min far möjligheter att arrendera en gård i Akebäck på Gotland och några år senare köpte han gården. 1935 dog min mor hastigt endast 48 år gammal. Orsaken till dödsfaller visste vi inte riktigt men en lunghinneinflammation tog slutligen alla krafterna ur henne. Min far gifte aldrig om sig.

1955 övertog jag gården i Akebäck efter min far. 1994 överlät jag gården till en av våra söner, men han sålde gården rel. snart och utbildade sig till ett civilt yrke. Jag gifte mig 1956 med Harriet som var Visbyflicka. Numera bor vi i Visby på Lönnvägen.

Jag blev alltså den tredje ordföranden i Föreningen Svenskbyborna. Under min tid som föreningsordförande firades 60 års jubileum av ankomsten till Sverige (1989). En minnesskrift gavs ut med ett flertal intressanta artiklar. Jan Utas stod som redaktör för minnesskriften.

Ett starkt minne under min ordförandetid var resan till Dagö som föreningen organiserade. Det var främst Jörgen Hedman som var organisatören för resa dit. Jag fick tillfälle att besöka den plats i Buskbyn på norra Dagö där mina förfäder bodde, f.ö. en mycket stark upplevelse. Under min tid som ordförande avverkades två kassörer - Karl-Gustaf Kotz och Stig Busks samt tre sekreterare - Jan Utas, Åke Utas och Nils Buskas. Jag fick ett bra stöd i mitt arbete av de tidigare ordförandena i föreningen - Petter Annas och Gustaf Kotz. Förhoppningsvis övertog inte min efterföljare (K-O Hinas) en förening i total kaos!

Nu stundar ett 75 års jubileum och jag ställer mig frågan: Vart har tiden tagit vägen?